

[Lange.]

Tid, vi gaar ind i, og nu kort efter foretager Foranstaltninger, der gaar i stik modsat Retning.

Hvis man ser paa den anden af de Opgaver, som man har tillagt Valutaloven, en Opgave, som vi fra konservativ Side altid har ment burde løses, men blot har ment kunde løses bedre paa anden Maade, nemlig den beskæftigelsesmæssige, tror jeg, at Industrien, som Situationen er, vil se saaledes paa det, at Vanskeligheden i Øjeblikket ikke er den udenlandske Konkurrence, nej, Vanskeligheden er Forsyningen med de nødvendige Raastoffer, og der er ikke heroverfor Brug for importbegrænsende Foranstaltninger.

Ogsaa den handelspolitiske Opgave, som vi altid har erkendt er en Opgave, som skal løses, idet vore Handelsaftaler bygger paa, at man skal kunne lægge et vist Køb i bestemte Lande, kunde efter vor Opfattelse løses paa et andet Grundlag. Under Behandlingen af Valutaforslaget i 1937 fremsatte vi herom et helt udarbejdet Forslag, som faldt sammen med Erhvervenes Ønsker, et Forslag, der baade var tiltraadt af Handelen og Industrien. Men om selve dette, at man skal have Foranstaltninger til at løse de handelspolitiske Opgaver, er der altsaa ingen Uenighed mellem den høje Regering og det konservative Parti. Derimod er jeg ikke enig med den højtærede Handelsminister, naar han i Dag siger, at Overførselen til den bundne Liste ogsaa har til Formaal at lægge Købene over paa vore Hovedaftagerlande. Hvis for det første en saadan Nødvendighed kom til at foreligge for de Varers Vedkommende, som har været paa Frilisten — en Nødvendighed, som altsaa ikke mentes at foreligge i den Periode, der gik forud for den store Overførsel her i Efteraaret —, vilde den højtærede Handelsminister med den Lov, han havde, paa et hvilket som helst Tidspunkt være i Stand til at foretage en saadan Overførsel. Men den højtærede Handelsminister vil jo da ogsaa indrømme, at en Række af de Varer, som er overført fra Friliste til bunden Liste, overhovedet ikke kan komme i Betragtning, naar det gælder om at lægge vore Køb i vore Hovedaftagerlande.

Den ærede socialdemokratiske Ordfører (Fløtkjær) berørte det samme Spørgsmaal og sagde, at vi ved at have Varerne paa Friliste fraskrev os den Ret til at foretage Byttehandler, som vore Handelsaftaler betinger. Nej, vi fraskriver os ikke denne Ret, vi gør det snarere lettere at træffe gunstige Handelsaftaler, naar vi ikke paa

Forhaand har lagt det hele til Rette; vi fraskriver os ikke denne Ret, for Handelsministeren har, som jeg har sagt, Mulighed for til enhver Tid at foretage Overførsler, hvis Handelsaftaler skulde gøre dette nødvendigt.

Naar vi fra konservativ Side ikke ønsker at medvirke til Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag, er det ikke alene, fordi vi mener, at de importregulerende Foranstaltninger, som — det erkender vi — bl. a. af handelspolitiske Grunde maa træffes, kunde gennemføres paa en bedre og enklere Maade, men det er ogsaa, fordi vi ikke ønsker at paatage os noget Medansvar for Valutaordningens Administration. Men jeg vil gerne for egen Regning føje til, at dette ikke er Udtryk for en Kritik af de Personer, der leder denne Administration. Jeg har gennem adskillige Aar haft Lejlighed til at faa meget Indblik i det Arbejde, der gøres, og det har medført, at jeg med megen Respekt ser paa de ledende Personers Dygtighed og gode Vilje; man har blot givet dem en uløselig Opgave. Man kan ikke fra et Statskontor lede hele Landets Importhandel, uden at der sker stor Skade, uden at Tilfældigheder og Vilkaarlighed faar vidt Raaderum. Importhandel, det er altid det levende Liv, og det er det ikke mindst under de nuværende Forhold, hvor Dispositioner maa ændres fra Øjeblik til Øjeblik, hvor man ikke kan afvente den lange Tid, det ofte tager at faa Valutakontorets Tilsegn om, at saadanne Ændringer kan foretages. Vil man derfor spænde denne Del af Erhvervslivet ind i et skematisk System, som man nu i en Aarrække har gjort det, vil Erhvervslivet ikke paa tilfredsstillende Maade kunne udfylde sin samfundsmæssige Opgave. Derfor har disse Restriktioner, som det blev omtalt tidligere i Dag, ikke alene direkte kostet det danske Samfund Millionbeløb, men de har ogsaa hindret den danske Købmandsstand i at byde det danske Samfund de Fordele, som en dygtig Handelsstand selvfølgelig skal kunne byde det Samfund, den er sat til at virke i.

Jeg gaar ud fra, at Lovforslaget vil blive henvist til en kort Udvalgsbehandling — idet jeg er klar over, at det skal gennemføres inden Jul —, hvorunder der vil blive Lejlighed til eller i hvert Fald Mulighed for at faa Oplysninger og at faa konstateret, om det er den høje Regerings Mening, at der ingen Ændringer skal ske i Ordningen.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Fløtkjær) holdt en Tale, der paa adskillige Punkter formede sig som en Formaningstale til Oppositionspartierne. Det ærede